

Grupės „Mango“ jubiliejaus šventę kitą pavasarį vainikuos koncertas Šiaulių arenoje.

P. Liekio nuotr.

„Mango“ švenčia dešimtmetį

Savaitgalį Nidoje grupės „Mango“ narės šypsojosi daugiau nei įprasta. Prieš dešimt metų rugsėjo pradžioje Klaipėdoje įvyko pirmoji atranka į šią grupę. Pajūryje užvakar grupė ta proga pristatė specialią programą, skirtą „Mango“ jubiliejui, kuris, anot grupės prodiuserio Gintaro Bendžiaus, bus švenčiamas visą pusmetį.

Kito pavasario pradžioje Šiaulių arenoje planuojamas jubiliejinis „Mango“ koncertas, kuriame tikimasi sulaukti penkių tūkstančių grupės gerbėjų.

„Svarstėme ir Vilniaus „Siemens“ arenos variantą, bet pasirinkome Šiaulius. Nauja arena, optimalus dydis, o ir finansiškai patrauklesnis variantas rengti koncertą ten. Labai norėtume, kad koncertas vyktų kovo 8-ąją – grupei ši diena puikiai tiktų, juk jos jau ne mergaitės, o suaugusios moterys“, – sakė G. Bendžius.

Karjeros pradžioje girdėjusios replikų, kad grupė greitai atsibos klausytojams, „Mango“ narės ir dabar nesiskundžia parduodamų albumų ir į koncertus ateinančių gerbėjų skaičiumi. Klausytojai, anot dainininkių, augo kartu su jomis – šešiolikmečių „Mango“ koncertuose nebedaug, dominuoja 25–30 metų publika.

Dešimtmečio proga „Mango“ žada nemažai dovanų klausytojams. Ruošiamas jau trečiasis grupės geriausių dainų diskas, kuriame galbūt bus ir iki šiol negirdėtų dainų. Taip pat mąstoma apie DVD su visais 12 grupės vaizdo klipų ir filmu apie grupės istoriją.

„Kad ir ką kalbėtų skeptikai, ši grupė pasiekė bene viską, ką įmanoma pasiekti Lietuvos pramogų versle – laimėjo daugybę apdovanojimų, albumai buvo parduodami „platininiais“ tiražais“, – džiaugėsi G. Bendžius.

Ar jubiliejaus šurmulytės ir grupės veiklos apibendrinimai nėra užuomina į artejančią „Mango“ veiklos pabaigą? Grupės įkūrėjas ir prodiuseris neatsakė nei „taip“, nei „ne“.

„Ne viskas nuo mūsų priklausau. Grupės dainininkė Lina išteka, gal norės šeimos pagausėjimo. Kitų merginų planus irgi sunku atspėti. Kol kas visi planai susiję su jubiliejumi“, – nuo atsakymo išsisuko G. Bendžius.

Puslapį parengė Ramūnas ZILNYS

„Sportas“ „Žemiau juostos“

Kurti absurdą Lietuvos popmuzikos scenoje apsimoka. Netikite? Pažiūrėkite į „Naujuosius lietuvius“. Jei vilniečių grupės „Sportas“ lyderis Marijus Bernotas turėtų tokią gerą uoslę komercijai kaip Egmontas Bžeskas, šiandien gal irgi žurnaluose puikuotųsi nauju automobiliu.

Tik, va, tos uoslės jis neturi. „Sportas“ jau keletą metų tenkinasi kultinės grupės padėtimi. Tai reiškia, kad ryškesnių bangų plačiuosiuose pramogų verslo vandenyse ši grupė nekelia, „Kelio į žvaigždes“ gerbėjams lieka nežinoma, bet tai netrukdo jį jos koncertus susirinkti šimtams studentų.

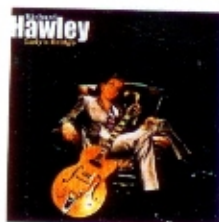
Muzika? Ką groja „Sportas“, patys jos nariai turbūt sunkiai paašikintų. Dainą „Menas“ išgirdęs britas turbūt pasakytų, kad tai primena jo šalies psichų grupę „Happy Mondays“. Niekaip neatsibostanti daina „Beibi“ – beveik tobula lietuviško „popso“ parodija. O kūrinytės „Odė Mamontovui“ – jau kiek pabodęs, bet vis tiek žavus idiotizmas.

Pankrokas, disko ir popmuzika – viską „Sportas“ maišo su tokiu užsi- degimu, kad negali nesizavėti. Dainų tekstai – atskira tema. Kad dainuotum tokias keistenybes kaip „Sportas“, turi būti pernelyg protingas, pernelyg kvailas arba prisiuostęs kokių nors lietuviams dar nelabai žinomų narkotikų.

Vienas trūkumas – į albumą sudėtos keletą metų koncertuose jau girdėtos dainos. Naujumu tai gal ir nedvelkia, bet kaip paminklas „Sporto“ beprotybei šis diskas puikus.

Richardas Hawley „Lady's Bridge“

40-metis britų dainininkas R. Hawley dar prieš trejus metus buvo beveik niekam nežinomas – kaip samdomas pagalbininkas trinėsi su įvairiomis grupėmis, rašė dainas ir buvo beveik praradęs viltį išgarsėti. Ramaus, melodingo roko albumas „Coles Corner“ jo likimą apvertė aukštyn kojomis – muzikantą užgriuvo pinigų, pripažinimo ir liaupsų banga.

Kaip elgtis, kai ištrauki laimingą loterijos bilietą? R. Hawley nusprendė nieko nekeisti. Užuot kamavęs taip sunkiai įgytus gerbėjus eksperimentais, jis išleido dar vieną diską, kuris skamba kaip sėkmę pelniusio albumo kopija.

Vadinasi, gauname dar 11 dainų, kurios skamba taip, lyg R. Hawley už sakinį „gimiau nei per anksti, nei per vėlai“ būtų pasirengęs duoti į dantis. Šis muzikantas tikrai mano, kad gimė per vėlai.

Jo dainų romantika ir akivaizdi meilė rokenrolui liudija, kad 1965-iejį šiam dainiui būtų kur kas labiau patinkantis laikas kūrybai nei XXI amžiaus pradžia.

Angliškas Gytis Paškevičius? Ne visai. Pirmiausia, net ir G. Paškevičius nemoka dainuoti taip melancholiškai.

Antra, Richardo muzika, kad ir persunkta senų laikų ilgesio, studijoje „apdirbta“ net labai šiuolaikiškai.

Kiekvienas brūkštelėjimas per gitaros stygas apskaičiuotas, kiekvienas sudainuotas žodis – ten, kur turi būti. Dainos tiems, kurie subrendę klausytis muzikos. Ir nemano, kad ji būtina turi linksminti.